

یکشنبه 23 مهر 1391 - 27 ذي القعده 1433 - 14 اکتبر 2012

نخستین روزی که استعمار غرب پا به تنگه هرمز گذاشت ...

نخستین روزی که استعمار غرب پا به تنگه هرمز گذاشت

چهاردهم اکتبر سال 1515 - در آن زمان که ایران فاقد نیروی دریایی بود (زمان شاه اسماعیل صفوی) - دریاسالار پرتغالی آلفونس دا آلبوکرکی (آلفونسو دو آلبوکرک) با چند کشتی توپدار و یگان تفنگدار وارد تنگه هرمز شد و بعداً جزایر استراتژیک آن ناحیه را تصرف کرد. تنگه هرمز دروازه خلیج فارس است - خلیجی که 970 کیلومتر طول دارد. آلبوکرک نخستین نظامی غرب بود که از راه دریا به خلیج فارس تجاوز مسلحانه کرده است. وی در عین حال نخستین دریانورد غرب است که به اهمیت استراتژیک خلیج فارس به عنوان بازوی اقیانوس هند پی برده و آن را اعلام کرده بود. آلبوکرک که از ده سال پیش از آن به تصرف سرزمین های مشرق زمین دست زده بود به خوبی می دانست که پرتغال یک میلیون و پانصد هزار نفری نمی تواند در همه مناطق متصرفه مهاجرنشین تاسیس کند؛ بنابراین کوشش داشت که با بکارگیری بومیان هر محل، اقتدار پرتغال را بر این مناطق برقرار سازد و حفظ کند.

آلبوکرک آغازگر تجاوزی شده است که هنوز ادامه دارد و قدرت های غرب بدون این که حقی داشته باشند در آب های کشورهای دوردست مداخله می کنند و این مداخله را که بارها به برخورد نظامی انجامیده است «؛ حفظ منافع حیاتی!« خود نام نهاده اند. آلبوکرک پس از بازگشت از منطقه هرمز به پایگاه اصلی و دائمی اش در گواي هند با حکم عزل خود که از پرتغال ارسال شده بود رو به رو شد و از فرط اندوه 16 دسامبر سال 1515 دق کرد و درگذشت!

بادرگذشت آلبوکرک، مسئله اشغال ناحیه هرمز حل نشد. بعداً شاه عباس یکم با کمک انگلیسی ها - رقبای پرتغال - ناحیه اشغال شده ایران را پس گرفت، ولی همین اتحاد او با انگلیسی ها باعث گسترش نفوذ و بعداً سلطه آنان بر منطقه خلیج فارس و امضای پیمان «؛تروشیل« در 1820 با شیوخ امارات هفتگانه شد و سلطه خود را رسمیت داد که آثار آن هنوز زنده نشده است. انگلیسی ها به همین دلیل، تا نیمه دهه 1930 تلاش بسیار کردند که ایران دارای نیروی دریایی موثر نشود و

انگلیسی ها نیروهای نظامی ثابت خود را از دهه 1970 از شرق سوئز از جمله خلیج فارس بیرون برده اند که بتدریج آمریکا برجای آنان نشسته و بحرین را مقر فرماندهی نظامی خود در خلیج فارس قرار داده است. جنگ عراق با ایران و نیز تصرف کویت توسط صدام حسین بهانه و فرصت لازم را برای دولت واشنگتن فراهم ساخت تا استقرار خود را در خلیج فارس دائمی سازد. فروپاشی شوروی استقرار آمریکا در خلیج فارس را کاری بلامنازع ساخته است.

خروج آلمان از جامعه ملل و کمیسیون خلع سلاح

دولت وقت آلمان (هیتلر) 14 اکتبر 1933 جامعه ملل را دستگاهی بی معنا، بی خاصیت، بدون توجه به واقعیت های روز و فاقد توان اجرایی اعلام کرد و از عضویت آن خارج شد.

هیتلر که از ژانویه 1933 قدرت مطلق را در آلمان به دست گرفته بود اعلام داشت که در جامعه ملل، به آلمان به چشم کشور درجه 2 نگاه می کنند و لذا عضویت در چنین مجمعی بی معنا است. وی در همین روز عضویت آلمان در کمیسیون خلع سلاح را لغو کرد و اعلام داشت این کمیسیون هنگامی مفید است که همه کشورهای عضو آن متساویا خلع سلاح شوند، نه فقط بعضی کشورها. طبق قراردادهای پایان جنگ جهانی اول (قراردادهای ورسای)، آلمان از داشتن برخی تسلیحات و تجهیزات نظامی محروم شده بود.

هیتلر ضمن اعلام خروج آلمان از عضویت جامعه ملل گفت که آلمان برای دفاع از خود بار دیگر مسلح خواهد شد. او سپس دولتهای پیشین آلمان، پس از جنگ جهانی اول و پیش از خود، را خائن خواند و گفت که دولت حزب نازی چیز دیگری است. هیتلر با این عمل، غرور را به آلمانی ها بازگردانید و آنان را پشت سر خود متحد کرد.